

РЕШЕНИЕ

№ 1803

гр. София, 19.03.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 36 състав,
в публично заседание на 26.02.2015 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Андонова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **2454** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Производството е образувано по жалба на В. П. П. и Е. П. Д. против решение по Протокол № 3/10.01.2014 г. на Комисията по чл. 210, ал. 1 от ЗУТ, назначена със Заповед № РД-09-220/08.10.2013 г. на кмета на район „В.“, Столична община, В ЧАСТТА МУ по отношение на ПИ с идентификатор 68134.1937.775.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспореното решение в обжалваната му част.

Сочи се, че изготвянето на оценки и определяне размера и изплащането на обезщетения се извършва по пазарни цени определени от комисия, назначена от кмета на общината. Соци се, че комисията не е изготвила оценка и не е определила обезщетението по пазарни цени на имота. Извършената с обжалваното решение оценка на правото на преминаване върху процесния имот обаче не съответствала с пазарната стойност на обезщетението, респ. се явявала извършена в нарушение на чл. 210 от ЗУТ.

Моли се за отмяна, евентуално изменение на оспореното решение, като определената оценка за обезщетение за учредяване на право на преминаване през собствения на жалбоподателя имот бъде завишена. Претендира сторените по делото разноски. В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв. С., която моли да се отмени решението в оспорваната му част.

Ответната страна – редовно призована, не се явява и не взема становище по жалбата.

Заинтересованата страна [фирма] – редовно призована, не се явява и не се представлява.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и въз основа на събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

С Молба вх. № 7000-2570/21.12.2013 г., [фирма] е сезирал Кмета на район „В.“, Столична община, с искане за издаване на заповед за учредяване на право на прокарване през чужд имот, поради започване на строеж „Външно електрозахранване – оборудване на шахтов трафопост и кабели Ср.Н 20 kV с дължина 670 м. и трасе от кръстовището на [улица]и [улица], по [улица], по [улица]и по [улица]до лицето на УПИ VI-789, кв. 201А в м. „ж.к. Гърдова глава“, предвид неприложената регулация в участъка по [улица]от [улица]до лицето на УПИ VI-789 и поради непостигнато съгласие за право на прокарване със собствениците на поземлени имоти в цитирания участък, а именно ПИ с идентификатори 68134.1937.775 (бивш УПИ IX-775), със сервитут 6 кв.м. и 68134.1937.776 (бивш УПИ VII-776), със сервитут 14 кв.м. Подалото молбата лице е представило пред общината и доказателство за собствеността си върху ПИ 789 от кв. 210А по плана на [населено място], м. „ж.к. Гърдова глава“ - Нотариален акт за спогодба и покупко-продажба на недвижим имот № 165, том VI, рег. № 9253, дело 1053 от 2008 г.

Въз основа на заявлението за учредяване на право на прокарване и с оглед депозираните от дружеството доказателства относно липсата на съгласие на настоящия жалбоподател и собственик на засегнат от прокарването имот с идентификатор 68134.1937.775. За изместването е приложена скица – предложение за прокарване на отклонения от общите мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура през чужд поземлен имот, изготвен и съгласуван инвестиционен проект и окончателен договор за присъединяване с [фирма] от 05.12.2012 г. В административното производство е представена и Експертна оценка за определяне на пазарната стойност на правото на прокарване на външен електропровод през ПИ с идентификатор 68134.1937.775 с площ на сервитута – 6 кв.м. и ПИ 68134.1937.776 с площ на сервитута 14,00 кв.м. до ПИ с идентификатор 68134.1937.789 – кв. 210А, м. „Гърдова глава“, район „В.“, изготвена от инж. Ю. Д. – правоспособен оценител на недвижими имоти, притежаващ Сертификат за оценителна правоспособност рег. №[ЕИК]/14.12.2009 г. Видно от доклада на оценителя - част от експертизата, експертът приема, че към дата 15.12.2013 г. пазарната стойност на правото на прокарване на външен електропровод през ПИ с идентификатор 68134.1937.775, с площ на сервитута – 6,00 кв.м., възлиза на 246,00 лева.

От депозираното по делото становище от главния инженер на район „В.“, СО, е прието, че друго техническо решение е явно икономически нецелесъобразно и е предложено да се учреди право на преминаване през чужди поземлени имоти за изграждане на улични съоръжения – елементи на техническата инфраструктура – външно ел. захранване по трасето [улица]от О.Т. 516 (кръстовището с [улица]) до лицето на УПИ VI-789, кв. 210А, по плана на [населено място], м. „Гърдова глава“, съгласно приложената схема.

Въз основа на всички налични по административната преписка доказателства, определената със Заповед № РД-09-220/08.10.2013 г. на кмета на район „В.“, СО комисия за определяне на размера на еднократните обезщетение, относно сервитутите за право на прокарване през поземлени имоти е постановила обжалваното в настоящото производство решение по Протокол № 3/10.01.2014 г., В ЧАСТТА МУ по

отношение на ПИ с идентификатор 68134.1937.775, с което е определила обезщетение за правото на преминаване през имоти: ПИ с идентификатор 68134.1937.775 с площ на сервитута 6,00 кв.м. в размер на 246 лева. Препис от взетото решение е връчен на В. П. на 08.02.2014 г., а на Е. Д. на 19.02.2014 г. От представените по делото доказателства се установява, че жалбата на В. П. против процесното Решение е подадена на 24.02.2014 г., а жалбата на Е. Д. - на 04.03.2014 г. в законоустановения срок.

За удостоверяване на правото на собственост на жалбоподателите относно имота, върху който се учредява правото на прокарване, по делото е депозиран Нотариален акт за дарение на недвижим имот № (не се чете), т. VI, д. 1032/1994 г. от 21.01.1994 г. Съобразно оплакването на оспорващите за неправилност на определеното с процесното решение обезщетение за учредяване на право на преминаване, по делото е назначена съдебно-оценителна експертиза. Видно от представеното по делото заключение, вещото лице определя пазарна цена на правото на преминаване през част от ПИ с идентификатор 68134.1937.775 с площ на частта 6 кв.м., предвиден за изграждане на подземен електропровод – 225,02 лева, равняващо се на 37,50 лева на кв.м. Трасето на учреденото право на преминаване предвижда полагане на подземен електропровод в частта на процесния ПИ която съгласно ПУП за м. „Гърдова глава“ е отредена за улица.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Жалбите са подадени от надлежна страна, в срока по чл. 215, ал. 4, вр. ал. 1 от ЗУТ, срещу годен за оспорване административен акт.

Разгледани по същество жалбите са неоснователни.

Предмет на оспорване по настоящото дело е решение на комисията по чл. 210, ал. 1 от ЗУТ, назначена със Заповед № РД-09-220/08.10.2013 г. на кмета на район „В.“, СО, обективизирано в процесния протокол в обжалваната му част, с оглед наличието на производство по издаването на заповед по чл. 193, ал. 3 от ЗУТ. В този смисъл, на изследване по настоящото дело, съобразно изрично предвидената в чл. 210, ал. 3 от ЗУТ възможност за това, подлежи единствено валидността и законосъобразността на изготвената оценка от комисията по чл. 210, ал. 1 от ЗУТ и определеният въз основа на нея размер на еднократното обезщетение за учредяване на сервитутното право, без да се засягат въпроси за законосъобразното провеждане на останалата част от незавършилата към настоящия момент процедура по издаване на акт по чл. 193, ал. 3 от ЗУТ.

Съгласно чл. 193, ал. 8, вр. ал. 3 от ЗУТ, цената на учреденото право за прокарване на отклонение от техническа мрежа/съоръжение, подлежи на определяне по реда на чл. 210 от ЗУТ, т.е. от назначена от кмета на общината комисия, като обезщетението се определя по пазарни цени. Видно от представената по делото Заповед № РД-09-220/08.10.2013 г. на кмета на район „В.“, СО, процесното решение изхожда от компетентен колективен орган, като носи и подписите на всички включени в състава на органа лица. Наред с това, при издаването на административния акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да водят до неговата незаконосъобразност.

Относно съответствието със закона на определената пазарната цена за учредяване на право на преминаване и право на полагане на отклонение от техническа мрежа/съоръжение в имота на жалбоподателя, съдът намира на първо място, че е

спазено изискването оценката да бъде основана на пазарната цена на сервитутното право. В тази насока, заявителят на производствата по чл. 193, ал.3 от ЗУТ е представил пред административния орган Експертна оценка за определяне на пазарната стойност на правото на прокарване на външен електропровод през ПИ с идентификатор 68134.1937.775 с площ на сервитута – 6 кв.м. и ПИ 68134.1937.776 с площ на сервитута 14,00 кв.м. до ПИ с идентификатор 68134.1937.789 – кв. 210А, м. „Гърдова глава“, район „В., валидна за срок от шест месеца, т.е. вкл. към датата на издаване на оспореното решение – 10.01.2014 г. При изготвянето на тази експертиза е определена пазарна цена на сервитутното право в собствения на оспорващите имот в размер на 246 лева за цялата площ на сервитута от 6 кв. м. Приетата по делото експертиза, сочеща оценка на правото на прокарване, в размер на 225,02 лева за площта на сервитута, не обосновава незаконосъобразност на определеното с оспореното решение обезщетение от 246 лева. В тази насока е нужно да се посочи, че размерът на обезщетението следва да бъде определен към датата на издаване на процесния административен акт /в този смисъл и Решение № 13139/05.11.2009 г. на ВАС по адм. д. № 8719/2009 г./, а не към последващ момент. Поради тези мотиви, следва да се приеме, че проверяваният административен акт е съответен на материалния закон, респ. на поставената пред последния цел - получаването от лицето, върху чийто имот се учредява сервитутно право, на справедливо обезщетение, изчислено на база пазарната оценка на правото.

Поради всичко гореизложено, съдът приема, че жалбите против решение по Протокол № 3/10.01.2014 г. на Комисията по чл. 210, ал. 1 от ЗУТ, назначена със Заповед № РД-09-220/08.10.2013 г. на кмета на район „В.“, Столична община, В ЧАСТТА МУ по отношение на ПИ с идентификатор 68134.1937.775, са неоснователни.

С оглед изходът по настоящото дело, съдът намира за неоснователна и акцесорната претенция на жалбоподателя за присъждане на сторените по делото разноски.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, II отд., 36 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбите на В. П. П. и Е. П. Д. против решение по Протокол № 3/10.01.2014 г. на Комисията по чл. 210, ал. 1 от ЗУТ, назначена със Заповед № РД-09-220/08.10.2013 г. на кмета на район „В.“, Столична община, В ЧАСТТА МУ по отношение на ПИ с идентификатор 68134.1937.775.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: